

سرمایه‌داری: تاریخی از هزینه‌های گزاف برای رسیدن به ارزانی

«گفت‌وگویی با نویسندگان کتاب «تاریخ جهان در هفت چیز ارزان

سه شنبه ۱۷ بهمن ۱۳۹۶ ۰۸:۱۵»

حسین مور و راج یاتل

Dissent: ترجمه: علی امیری مرجع

طبیعت، پول، کار، مراقبت، غذا، انرژی و جان. دنیای ما را این هفت چیز ساخته‌اند و آینده‌مان را این هفت چیز شکل خواهند داد. سرمایه‌داری، به مثابه یک نظام عظیم اقتصادی و سیاسی، برای ارزان کردن این هفت چیز، هر کاری کرده است. از برده‌داری و استعمار تا تخریب بی‌سابقه منابع زیست‌محیطی کره زمین. کتابی جدید با پیگیری تاریخی این هفت چیز نشان می‌دهد. چطور امروز به مرزهای بحرانی بی‌بازگشت رسیده‌ایم و چطور می‌توان راهی برای نجات یافت تخمین زمان مطالعه: ۱۶ دقیقه

عکاس: فرانسیس میلر

در این گفت‌وگو، سارا — گفت‌وگو با جیسون دابلیو. مور و راج پاتل، دسنت جف، عضو شورای سردبیری مجله دیسنت با جیسون دابلیو. مور و راج پاتل درباره کتاب جدیدشان، تاریخ جهان در هفت چیز ارزان^۱، به گفت‌وگو نشسته است. گفت‌وگوی آنها در روز نهم نوامبر در [مؤسسه فرهنگی] ناینتی سی‌کند استریت وای انجام شده است.

سارا جف: این گفت‌وگو را با پرسش از ناگت مرغ شروع می‌کنم. ناگت مرغ درباره تاریخ سرمایه‌داری به ما چه می‌گوید؟

راج پاتل: اگر پس از انسان‌ها تمدنی به وجود بیاید، ردی از بقایای آزمایش‌های هسته‌ای و پلاستیک در دریا پیدا خواهد کرد. اما استخوان مرغ هم پیدا خواهد کرد. در این لحظه ۱۲ میلیارد مرغ زنده موجود است، هرچند

نه برای مدتی طولانی، زیرا ما سالانه ۵۰ میلیارد قطعه از آنها را می‌خوریم. بنابراین در سابقه فسیلی ما، تریلیون‌ها استخوان مرغ وجود خواهد داشت. و سؤال جالب این است که مرغ‌ها چطور سر از اینجا در آورده‌اند؟ این موجود چگونه به محبوب‌ترین پرنده جهان تبدیل شد؟

این پرنده از جنگل‌های آسیا آمده است. وزارت کشاورزی ایالات متحده آمریکا، دانشگاه‌ها و شرکت‌ها برای درست‌کردن نوعی مرغ کبابی که سینه‌هایش آنقدر بزرگ است که نمی‌تواند راه برود، با ژن‌های آن ور رفته‌اند. این نمادی از طبیعت ارزان است. اما این مرغ نمی‌تواند خودش را تبدیل به ناگت کند؛ برای این کار نیاز به کار ارزان هم دارید. دریافتی کارگران برای کاری عجیب و غریب و خطرناک، اگر اصلاً دریافتی داشته باشند، بسیار ناچیز است. بدن‌هایشان با سرعتی وحشتناک در هم می‌شکند. زمانی که بدن‌هایشان در هم شکست و صنعتشان آنها را بیرون کرد، این وظیفه «اجتماع» - که همه‌جای دنیا اغلب زنان هستند - است که آنها را برای یک کار ارزان جدید، احیا کند. این فقط یکی از جنبه‌های مراقبت ارزان است.

این مرغ بدون آنکه خوراک ارزان برایش فراهم شود به دست نمی‌آید. معنایش میلیارد دلار یارانه سالانه به صنعت مرغ است، فقط در آمریکا. اما ۱,۲۵ کارگران هم بدون غذای ارزان، با دستمزدهای کم دوام نمی‌آورند. برای سرپا نگه‌داشتن مرغداری به انرژی ارزان نیاز دارید. برای پشتیبانی مالی پروانه‌های کسب‌وکار به پول ارزان نیاز دارید. و در نهایت، به جان ارزان احتیاج دارید. به رژیمی نیاز دارید که انواع خاصی از جان و بدن را ارزان کند. این یعنی در صنعت مرغ احتمال اینکه زنان و رنگین‌پوستان در شرایط خطرناک آسیب ببینند و در حین فراوری مرغ له شوند، بیشتر است.

این‌ها هفت چیز ارزان هستند که در ناگت مرغ تجسم یافته‌اند: طبیعت، پول، کار، مراقبت، غذا، انرژی و جان. این‌ها توضیحی برای تریلیون‌ها استخوان مرغ

در سابقه فسیلی‌اند. دلیل ما برای نوشتن این کتاب، این است که می‌خواهیم از این ایده گذر کنیم که این قصه قصه آنتروپوسین^۲ است، یعنی انسان‌ها انسان‌اند، همان‌طور که پسرها همیشه شیطنت می‌کنند و عقرب‌ها نیش می‌زنند. ماجرا آنتروپوسین نیست، کاپیتالوسین^۳ است.

جیسون دابلیو. مور: نکته مهم درباره داستانی که ما در تاریخ جهان در هفت چیز *ارزان* تعریف می‌کنیم، این است که داستانی درباره قدرت، و به‌خصوص درباره این توهم است که ما در دو قلمروی متفاوت، یعنی جامعه و طبیعت، زیست می‌کنیم. این فکر اشتباه است که ما در قلمرویی از ساختمان‌هایی

درست است که سرمایه‌داری آسیب‌های وحشتناکی به طبیعت می‌رساند، اما این دلیل عملکرد آن به شیوه‌ای که می‌بینیم نیست
مثل این، گفت‌وگو‌هایی مثل این، امور مالی و سیاست زیست می‌کنیم که به نحوی اجتماعی‌اند و ما را از بقیه طبیعت جدا می‌کنند. ایده طبیعت در جهان مدرن هرگز محدود به درخت و جنگل و خاک و نهر نبوده است. بلکه مربوط به وارد کردن بخش بزرگی از زندگی و کار انسانی به درون عالم طبیعت بوده است.

جف: می‌خواهم کمی بیشتر درباره این دوگانه جامعه و طبیعت، و چرایی اشتباه بودن آن بدانم.

مور: بخشی از اشتباه بودن آن به این دلیل است که این دوگانه در جهان مدرن هرگز صرفاً مربوط به تفکیک نیست. مربوط به سلسله‌مراتب قدرت است. مربوط به شیوه‌های نامرئی و ارزان کردن زندگی و کار اکثریت بزرگی از انسان‌هاست. گرچه این درست است که سرمایه‌داری آسیب‌های وحشتناکی به طبیعت می‌رساند، اما این دلیل عملکرد آن به شیوه‌ای که

می‌بینیم نیست. به این شیوه‌ها عمل می‌کند زیرا می‌خواهد کار - کار انسان‌ها، اما همین‌طور کار جانوران، خاک و همه چیزهای دیگر- را به ارزان‌ترین حالت ممکن به خدمت بگیرد، و این خواست اساساً فرایندی خشونت‌آمیز است.

ما سرمایه‌داری را به منزله یک نظام اقتصادی صرف در نظر می‌گیریم، درحالی‌که در واقع باید آن را انقلابی ژرف در شیوه‌های سازماندهی انسان‌ها و سایر بخش‌های طبیعت بدانیم؛ [سازماندهی] از طریق مجموعه‌ای از اسطوره‌های سازمان‌دهنده قدرتمند که با نژاد، طبیعت و جنسیت سروکار دارند و نسبشان در نهایت به دوگانه بنیادینی می‌رسد که در دوره کریستوف کلمب و توسط او آغاز شد: تفکیک متمدن از وحشی.

پاتل: خصیصه تمایزبخش دوره مدرن، اعتقاد به اصلی است که می‌گوید طبیعت متضاد جامعه است؛ اینکه هنر و گفت‌وگو و علم در جامعه‌اند و هرچیز رام‌نشده و وحشی «در فراسوی پیل»^۴ است، جایی که وحشی‌ها هستند. اما فقط به همین ساختار نگاه کنید. پیل مکانی واقعی بود. پیل در ایرلند، مرز میان انگلیس متمدن و اولین رعایای استعماری آن‌ها، یعنی ایرلندی‌ها بود. یک طرف جامعه، طرف دیگر طبیعت.

اطلاعات کتاب‌شناختی

A History of the World in Seven Cheap Things:

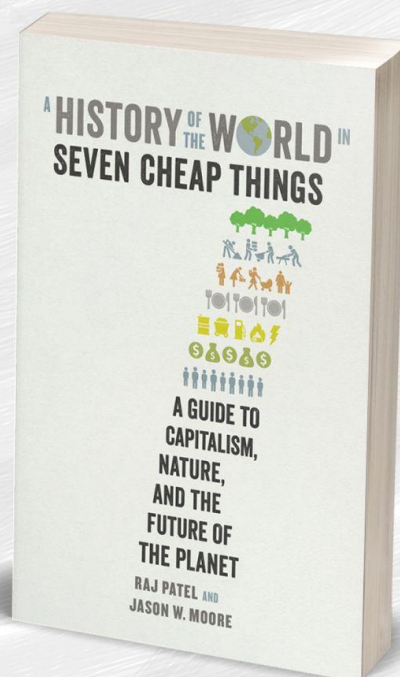
A Guide to Capitalism, Nature, and the Future of the Planet

Raj Patel, Jason W. Moore.

Univ of California Press, 2017.

tarjomaan.com

مور: به همین نحو، فعالان محیط‌زیست تنها زمانی توانستند تجلیل از حفاظت از طبیعت بکر را شروع کنند که مردم بومی رانده شده بودند. واژه‌های طبیعت»، «جامعه»، «اروپایی»، «تمدن»، همه در این دوره، طی یک قرن « پس از ۱۵۵۰ پدیدار شده‌اند. این مولود غلبه و نابودی است. امروزه فراموش می‌کنیم، اما پس از یورش کرامول به ایرلند در اواسط قرن هفدهم، بیش از نیمی از جمعیت ایرلند جان باختند. در نتیجه این بحث صرفاً درباره‌ها نیست. قدرت نامگذاری برای طاقِ بلندِ قدرت در جهان مدرن اساسی است. قدرت نامگذاری با قدرتِ کشتن یا زندگی‌بخشیدن همراه است.

حف: درباره‌ اشاره به قدرت نامگذاری چیزها: در اوایل کتاب، شما به یکی از جمله‌های مورد علاقه من اشاره می‌کنید، اینکه تصور پایان جهان از تصور پایان سرمایه‌داری آسان‌تر است. برای زمانی طولانی حتی اشاره به سرمایه‌داری هم بسیار سخت بود. عین هوایی بود که نفس می‌کشیم. من در کتاب خودم

استدلال می‌کنم که در حال نزدیک‌تر شدن به توانایی تصور پایان سرمایه‌داری هستیم. می‌خواهم بدانم این به نظر شما درست است؟

پاتل: خب، تازه‌ترین چرخهٔ انتخابات در ایالات متحده باعث شده مردم به‌گونه‌ای بی‌سابقه به اندیشه‌هایی در چشم‌انداز وسیع‌تر فکر کنند. یادم می‌آید یک دهه پیش در برکلی بودم و در بحثی دربارهٔ غذا، واژهٔ سرمایه‌داری» را به کار بردم، و مثل این بود که در آسانسور، باد معده داده «باشم. فقط ادای همین کلمه به‌خودی‌خود آدم‌ها را معذب می‌کرد. مردم ترجیح می‌دادند تا از عبارتهایی مثل «بازار آزاد» یا «اقتصاد» یا چیزهایی مثل آن استفاده کنم. اما فکر می‌کنم بحرانی که اکنون گریبان‌گیر لیبرالیسم شده، می‌تواند به مردم فرصت بدهد که قدمی به عقب بردارند و بهتر

واژه‌های «طبیعت»، «جامعه»، «اروپایی»، «تمدن»، همه در این دوره، طی یک قرن پس از ۱۵۵۰ پدیدار شده‌اند

نگاه کنند. ما در برههٔ جذابی از ترک‌خوردن لیبرالیسم، و مرئی‌تر شدن ایده‌های دیگر، بعضی بهتر و بعضی بدتر، هستیم

مور: این با تجربه‌های فعلی ما از آب‌وهوا و تمدن، که کتاب آن را در یک زمینهٔ تاریخی طولانی قرار می‌دهد، ترکیب شده است. اگر به تجربهٔ اروپای غربی طی هزار سال گذشته یا همین حدود نگاه کنید، می‌بینید که پس از سال میلادی، زمانی که آب‌وهوای بهینهٔ رومی^۵-یعنی آب‌وهوای مناسب برای ۳۰۰ امپراتوری روم- به پایان رسید، چه اتفاقی افتاد؟ خب، قدرت روم در اروپای غربی سقوط می‌کند. تا سال ۵۰۰ میلادی، روستایی‌ها ویلاها را اشغال کرده و کاربری آن‌ها را تغییر می‌دهند و زندگی روستایی را دوباره تثبیت می‌کنند. امید به زندگی افزایش می‌یابد. برابری جنسیتی افزایش پیدا می‌کند. نرخ زاد و ولد کاهش می‌یابد. این عصری طلایی برای مردم معمولی است.

در قرون وسطای متأخر، حدود سال ۱۲۹۰ میلادی، زمانی که دورهٔ گرم قرون وسطا به پایان رسید، داستان مشابهی رخ داد. چه اتفاقی افتاد؟ مرگ سیاه^۶. وقتی طاعون در دههٔ ۱۳۵۰ سر می‌رسد، طبقات حاکم بر اروپا سعی می‌کنند تا نظام رعیتی را دوباره تحمیل کنند، اما روستایی‌ها و کارگران زیر بار آن نمی‌روند. می‌گویند عمراً، به عقب بر نمی‌گردیم.

بنابراین شما دو برههٔ حساسِ تغییرات اقلیمی را دارید که از لحاظ مرتبهٔ بزرگی، تحت‌الشعاع تغییرات اقلیمی حال حاضر قرار خواهند گرفت. ما از کارهای دانشمندان [علم] نظام زمین^۷، می‌دانیم که شاهد یکی دیگر از حرکت‌های چرخه‌ای مثل آنچه در سقوط روم یا در سقوط فئودالیسم دیدیم نیستیم، بلکه در پایان ۱۲ هزار سال آب‌وهوای هولوسین^۸ قرار داریم، دوره‌ای که به گفتهٔ جیمز هنسن به نحو غیرمعمولی پایدار بوده است. باید توجه داشت که این آب‌وهوای ۱۲ هزارساله مصادف با کشاورزی یکجانشینی است. بنابراین مجبور می‌شویم از اول به همه‌چیز بیندیشیم.

جف: چرا خطوط مقدم اهمیت دارند، هم برای کتاب شما و هم برای اندیشیدن به اینکه سرمایه‌داری واقعاً چیست؟

مور: خلاصه بگویم، سرمایه‌داری شیوهٔ بسیار پرخرجی برای انجام کارهاست. و هزینه‌های آن همواره بیشتر می‌شود. فرصت‌ها برای امکان سرمایه‌گذاری تمام این پول، که تبدیل به سرمایه‌ای می‌شود که به دنبال نوعی بازده سودآور است، همواره کمتر می‌شوند. کارگران و روستایی‌ها کنند. سرمایه‌دارها با هم می‌جنگند. در نحوهٔ کارکرد مقاومت می‌سرمایه‌داری، به خودی خود، مجموعهٔ کاملی از مشکلات عمیق وجود دارد، هم بنابر اقتضات خودش و هم بر اساس بینش‌هایی که ما از اقتصاد نئوکلاسیک گرفته‌ایم. این فکر که یک بازار آزاد وجود دارد، که پول صرفاً از این

سو به آن سو می‌رود و عرضه و تقاضا را پیدا می‌کند، معرکه نیست؟

البته سرمایه‌گذاری هرگز این‌گونه عمل نمی‌کند. سرمایه‌داران همیشه مجبورند تا از نظام پولی خارج شوند تا کار ارزان، جان ارزان، غذای ارزان، انرژی ارزان و مواد خام ارزان پیدا کنند، بارها و بارها و بارها. مبنای تمام دگرگونی‌های بزرگ اقتصادی در جهان، از دوره کریستوف کلمب و نظام غذای صنعتی و قتل عامی که شکر و برده‌داری بود گرفته تا انقلاب‌های پتروشیمی، نفت، و حتی اینترنت در قرن بیستم، یافتن و تضمین و به‌خدمت‌گرفتن منابع جدید کار ارزان، از جمله کار طبیعت به‌طور کلی بوده است. نکته کلیدی اینجا است: نمی‌توانیم به سرمایه‌داری به‌منزله نظامی خودبسندگی فکر کنیم. سرمایه‌داری به‌خودی‌خود وجود ندارد، بلکه هست تا مابقی جهان را ببلعد.

جف: برخی از چیزهای ارزان در این کتاب به‌نوعی همپوشانی دارند. موردی که من علاقه‌مند بودم اینجا مطرح کنم مسئله کار ارزان و مراقبت ارزان است، زیرا طبیعتاً، این مراقبتی که این‌قدر ارزان است، کار است، و باوجود آن ارزش آن

تصور پایان جهان از تصور پایان سرمایه‌داری آسان‌تر است بسیار دست‌کم گرفته می‌شود. راج، مطمئنم که عدد آن نوک زیانت است، منظورم میزان کار زنان که ارزش آن دست‌کم گرفته شده است.

پاتل: کل بازده اقتصاد جهان در سال ۱۹۹۵، ۳۳ تریلیون دلار بود. از این رقم، کار بی‌مزد در اقتصاد ۱۶ تریلیون بود که ۱۱ تریلیون آن را زنان انجام می‌دادند.

بخش بزرگی از گفت‌وگو درباره مراقبت و ارزش‌گذاری مراقبت لزوم **جف:** تشخیص آن به‌عنوان کار است. با این حال شما در کتاب خود این دو را جدا

می‌کنید. چرا ما کماکان این قدر در برابر کار انگاشتنِ مراقبت مقاومت می‌کنیم؟ به خصوص وقتی زنان آن را انجام می‌دهند؟

مور: چرا مراقبت از کار جدا شده است؟ فکر می‌کنم اعتراضی باشد علیه دقیقاً همین دیدگاه که کارِ مراقبتی واقعاً کار نیست. و این مثال دیگری است برای اینکه چطور قرن شانزدهم هیچ‌گاه به پایان نرسید. ما از اصطلاح «اه، این حرف‌ها قرون وسطایی است» برای اشاره به چیزی واقعاً عقب افتاده اشاره می‌کنیم. اما در واقع، داریم دربارهٔ مناسبات جنسیت و کار مراقبتی در معنایی کاملاً مدرن حرف می‌زنیم. یکی از بزرگترین خطوط مقدم سرمایه‌داری اولیه فقط در آمریکا نبود، در اروپا بود، جایی که مفهومی جدید از سپهرهای عمومی و خصوصی در حال شکل گرفتن بود که و به گونه‌ای رادیکال نابرابر بودند؛ بازتعریف کار زنان به مثابهٔ بیکاری. من فکر می‌کنم این برداشت هنوز در سیاست‌های معاصر دربارهٔ کار مراقبتی، قویاً با ما مانده است.

جف: که آزاردهنده است.

مور: البته ما در این باره مدیون آثار سیلویا فدریچی گرانقدر هستیم.

در انتهای این کتاب، چارچوبی که به آن باز می‌گردید چارچوبی از **جف** غرامت‌هاست، که البته از لحاظ سیاسی دوباره همزمان با جنبش دفاع از جان سیاهان موضوعیت یافته است. چرا غرامت؟ برای چه؟ زیرا خیلی‌ها حتی در میان چپ‌ها در برابر این ایده بسیار مقاومت می‌کنند.

پاتل: بخشی از کاری که می‌خواهیم در این کتاب انجام دهیم نشان دادن تاریخ طولانی‌ای است که ما را ساخته. اما بعد که آن را فهمیدید، چه کاری ازتان ساخته است؟ زیر نفوذ لیبرالیسم، واکنش‌ها همیشه فردگرایانه است. فلان چیز را بخر، در مغازه‌ها دنبال بهمان چیز بگرد، به دیگری آموزش بده.

گرامت‌ها ضرورتاً فرایندی جمعی هستند که نیاز دارند به سازماندهی انقلابی، تکان‌دادن تخیل با خاطره تاریخی آنچه رخ داده، چالش پاسخگوبودن و دعوت به رؤیاپردازی دربارهٔ جامعه‌ای که جرایمی را متوقف می‌کند که سرمایه‌داری بر آن استوار است.

حف: فکر می‌کنم یکی از چیزهایی که مردم کار سختی برای فهم آن دارند این است که، خب، بعد همهٔ شما، مثل آن اجرای کمدی دیو چپل، می‌روید. یک چک می‌گیرید؟ اما استدلال شما برای انواع و اقسام گرامت‌هاست

مور: موضوع گرامت‌ها اساساً پول نیست. کنارآمدن با این فراموشی تاریخی است. در کتاب، ما به کمیته‌های حقیقت‌یاب و آشتی (علی‌رغم همهٔ مشکلاتشان) در آفریقای جنوبی و گواتمالا اشاره می‌کنیم

پاتل: این‌طور نیست که تعداد جان‌ها را جمع بزنید و بعد به یک عدد برسید و چک بکشید. دربارهٔ راهی است که طی آن هم‌اکنون با این مسئله زندگی می‌کنیم. مثلاً گرامت پدرسالاری چیست؟ این را چه می‌کنید؟

حف: یک فکری دارم... چه چیزهایی می‌توانیم از این گفت‌وگو بگیریم تا به ما کمک کند در گفت‌وگوهای سیاسی روزمره بهتر دربارهٔ این چیزها حرف بزنیم؟

پاتل: من فکر می‌کنم تصورش سخت‌ترین کار باشد، اینکه زندگی کردن در جهانی که دیگر طبیعت ارزان در اختیار نداریم چگونه است؟ جایی که مرز میان جامعه و طبیعت، شکلی متفاوت از آنچه امروز

سرمایه‌داران همیشه مجبورند تا از نظام پولی خارج شوند تا کار ارزان، جان ارزان، غذای ارزان، انرژی ارزان و مواد خام ارزان پیدا کنند، بارها و بارها و بارها

تجربه می‌کنیم دارد. مثالی که من بسیار دوست دارم جشنواره ماهی سالمون در میان بومیان کوست سالیس است. بومیان کوست سالیس در شمال غربی اقیانوس آرام زندگی می‌کنند، جایی که فعلاً مرز میان ایالات متحده و کانادا خوانده می‌شود.

جشنواره سالمون چنین چیزی است: اولین ماهی سالمون فصل خلاف جریان شنا می‌کند و کسی از دارودسته کوست سالیس آن را می‌گیرد. ماهی را می‌گیرند و ده روز جشن برپا می‌کنند. و در این ده روز، هیچ‌کس دیگری ماهی‌گیری نمی‌کند. در نتیجه ماهی‌ها خلاف جریان شنا می‌کنند و تخم‌ریزی می‌کنند، و بعد پس از ده روز جشن‌گرفتن معاهده مردم کوست سالیس با جمعیت سالمون‌ها، فصل شکار آغاز می‌شود. به قدر نیازتان ماهی می‌گیرید. اما قبلاً بخشی از فرایندی بوم‌شناختی بوده‌اید که در آن به سالمون اجازه تخم‌ریزی و تجدید حیات داده شده است. این فرایندی فردی نیست. باید فرایندی اجتماعی باشد.

مور: در برخی از نوشته‌هایم درباره آنچه در استندینگ راک^۹ رخ داد، حرف زده‌ام. ما شاهد انشعابی قدرتمند در جنبش کار بودیم. یکی از شاخه‌های سازمان «فدراسیون کار و مجمع سازمان‌های صنعتی آمریکا» راه دهه ۱۹۲۰ را پیش گرفت: ضد مهاجرت، طرفدار اشتغال‌زایی و سایر قضایا. اما اتحاد ملی پرستاران - شاید بهترین اتحادیه در آمریکای شمالی - راهبر انشعابی درون فدراسیون شد و گفت «خطوط لوله جدید خطری حاضر و آشکار برای سلامت تمام افراد این جامعه، و بیمارانی که ما از آنها مراقبت می‌کنیم هستند». بنابراین شما جنبشی را می‌بینید که مردم بومی و تلاش آن‌ها برای اجتماع،

زمین و سلامت را با کار و جنبش‌های زیست‌محیطی پیوند می‌دهد. اکنون همه این جنبش‌ها متوجه شده‌اند که آشکال متفاوتی از کار به هم پیوسته وجود دارد. این شباهتی ندارد به این حرف که «خب آقا، همه ما در کنار همیم، پس بیا...»، این حرف‌ها را همه شنیده‌ایم. مسئله بر سر سیاست‌های عملی است.

اطلاعات کتاب‌شناختی:

Patel, Raj, and Jason W. Moore. *A History of the World in Seven Cheap Things: A Guide to Capitalism, Nature, and the Future of the Planet*. Univ of California Press, 2017

پی‌نوشت‌ها:

- [Booked: The Ideology of Cheap Stuff](#) این مطلب در تاریخ ۵ دسامبر ۲۰۱۷، با عنوان در وبسایت دیسنت منتشر شده است و [Cheap Stuff](#) وبسایت ترجمان در تاریخ ۱۷ بهمن ۱۳۹۶ آن را با عنوان «[سرمايه‌داري](#): تاريخی از هزینه‌های گزاف برای رسیدن به ارزانی» ترجمه و منتشر کرده است.
- یکی از اعضای شورای سردبیری دیسنت، و (Sarah Jaffe) سارا جف یکی از مجریان پادکست «بحث مبسوط» این مجله، و نویسنده کتاب *In Necessary Trouble: Americans in Revolt* (ضروری: آمریکایی‌ها در قیام) است.
- نویسنده، فعال اجتماعی و استاد دانشگاه است و (Raj Patel) راج پاتل در دانشگاه تگزاس تدریس می‌کند. از میان آثارش می‌توان به *Stuffed and Starved: The Hidden Battle for the World Food System* (قحطی‌کشیده: نبرد پنهان برای نظام جهانی غذا) و *The Value of Nothing* (ارزش هیچ‌چیز) اشاره کرد.

در دانشگاه بینگهمتون تاریخ (Jason W. Moore) جیسون دابلیو. مور ●●● جهان و بوم‌شناسی جهان تدریس می‌کند. وی نویسندهٔ چندین کتاب از *Capitalism in the Web of Life: Ecology and the Accumulation of Capital* (جمعه سرمایه‌داری در تار زندگی: بوم‌شناسی و انباشت سرمایه و مقالات متعدد در زمینه‌های تاریخ محیط‌زیست، اقتصاد سیاسی و نظریهٔ اجتماعی است.

[۱] *A History of the World in Seven Cheap Things*

[۲] Anthropocene: مربوط به دورهٔ زمین‌شناختی فعلی که تأثیر انسان بر اقلیم و محیط‌زیست تأثیر غالب دانسته می‌شود [مترجم]

[۳] Capitalocene: اصطلاحی ساختهٔ جیسن مور در مقابل آنتروپوسین است. به معنای غلبهٔ تأثیر سرمایه‌داری بر اقلیم و محیط زیست [مترجم]

[۴] beyond the pale: به معنای نامتعارف و غیرقابل پذیرش است [مترجم]

[۵] Roman Climate Optimum

[۶] Black Death: طاعونی که اروپا را در بر گرفت و به مرگ جمعیتی بزرگ انجامید [مترجم]

[۷] Earth System

[۸] Holocene: دورهٔ زمین‌شناختی فعلی [مترجم]

[۹] منطقه‌ای در داکوتای شمالی که در آن بومیان سرخ‌پوست به هم‌ران فعالان محیط‌زیست دست به مقاومتی شدید علیه کشیدن خط لولهٔ نفت زدند [مترجم]

کد مطلب: 8862

گزیده مطالبی دربارهٔ اینترنت و شبکه‌های اجتماعی

گزیده‌های جامعه در سال ۱۳۹۶

گزیده‌های اقتصاد در سال ۱۳۹۶

گزیده‌های روان‌شناسی در سال ۱۳۹۶

قهرهای خانوادگی نه کم‌شمارند و نه بی‌دلیل